

TURNUL DE VECHERE

Vestirea Prezentului lui Christos

STANCA VARSTELOR
ALTFUNDAMENTNIMENU
FOATE PUNE
O RESCUMPARARE
PENTPU TOTI

„Păzitorule, cât mai este din noapte?
Sosește Dimineata, dar intunecoasă
ca Noaptea !” Isa 21:11-12.

ol. IX. Luna Februarie No. 2
Anul dela Adam 6053. Anul dela Christos 1925

CONȚINUTUL

MUNCA CELUI UNS	19
Ziua mâniei, Sionul, Lupta	20
Sionul mângâetor	22
Suntem aproape de culme?	24
Mângâeați pe toți	26
TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂMINȚI	23
VOLUMUL III, CAP. VIII. (Continuare)	30
Reabilitarea lui Israel	30
Intrebare și răspuns	32
Cina Domnului în 1925	18

„Nu-m'am la straja mea, și nu de turci și căutam să
ce mi se va face și ce război să dau eu celor ce se
opun...”

OWTH

„Pe pământ strămtoare a popoarelor cu nedumerire; mugind marea (Isaia 17:12-14) de zguduirea vâzilor (clășelor neliniștite și turbure) așa că oamenii mai își vor da sufletul de frica și de așteptarea celor ce vor să (vie) de pământ; căci puterile cerului (eclesiașticul) vor fi zguduite... Așa voi, când veți vedea acestea întâmplându-se, să știți că este aproape împărăția lui Dumnezeu. Oculăți în sus, ridicăți capetele văstre și vă bucurați că s'a apropiat răscumpărarea voastră”. — Matei 24:28; Marcu 13:29; Luca 21:25-31.

REVISTA ACEASTĂ ȘI MISIUNEA EI SFÂNTĂ,

MISIUNEA acestei reviste, ca factor însemnat în studiul și cercetările Biblice, este răsădirea cunoștinței și a servicii ca mână de ajutor cercetătorilor biblicei după tesaurile înțelepciunii Dumnezeului. Cercetările ei se fac în mod deosebit cu examinarea profetiilor biblice în lumina întâmplărilor de azi, dar și articole speciale privind credința și caracterul creștinului; prin urmare misiunea ei devine atât importantă pentru toți credincioșii, cât și considerată credință, nume sau dominațiune.

Această revistă stă pază neclintită și apără singura temelie a speranței creștine, care stăzide de cel mai mult, ca dreptul negată sau altcum invalidată, adică răscumpărarea prin sângele prețios al lui Isus Christos, care a dat sine preț de răscumpărare (un preț corespunzător) pentru toți (1 Petru 1:19; 1 Timotei 2:6), și care, noi susținem, e singură bază a iertării păcatelor și apropiere către Dumnezeu. Intemeiați pe această bază sigură, urmăm o clădirea caracterizată simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe” (1 Corinteni 3:11-15; 2 Petru 3:5-11), cari se trag din cuvântul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiu. Iar mai departe, misiunea acestei reviste are ca scop: „Să lumineze tuturor cu întocmirea tainei (care) din veacuri a fost ascunsă, în (planul) lui Dumnezeu”, adică înțelepciunea lui Dumnezeu, care a multe feluri, să fie dată acum prin biserică la cunoștință... care nu a fost cunoscut oamenilor din alte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum.”—Efeseni 3:9-10, 14, 16.

Revista această este liberă, și în afară de orice școală și crez omenească, pe de altă parte, se sârguiește ca fiecare articol să fie în armonie deplină cu voia lui Dumnezeu, cu cuvântul său exprimat și cu marele său plan, care prin Christos, Fiul său, îl duce la îndeplinire. Și de aceea este liberă, de a spune toate ce Domnul, Apostolii și Profetii au spus, fără frică și considerare, întru atât în cât înțelepciunea Dumnezeiască ne este dată nouă să o pricepem. Scrierile și conducerea ei nu e dogmatică, ci cu încredere; pentru că, bazându-ne cu neîndoiță credință pe promisiunile sigure, ale lui Dumnezeu, noi știm ce afirmăm. E ținută cu încredințarea, de a se folosi numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvântului și edificarea poporului său în har și cunoștință. De aceea, pe ceteri, nu numai că-i invităm, dar îi îndemnăm să probeze conținutul ei cu cuvântul lui Dumnezeu, care e sigur și nu înșală, și la care încontinuu dăm lămuriri pentru a ușura asemenea probare.

SFÂNTA SCRIPTURĂ NE ÎNVAȚĂ APRIAT

Că „biserică”, „aleșii”, sunt „Templul viului Dumnezeu”, rara creatură a mânelor sale.—1 Corinteni 3:15, 17; Efeseni 2:20-22) Clădirea acestui Templu a durat, începând de când Domnul nostru Isus a murit pentru omenire și a devenit Răscumpărătorul ei și Piatra Unghiulară la Templul Său, la oată epoca evangheliei; iar când (Templul) va fi sfârșit, prin el va veni darul lui Dumnezeu „tuturor popoarelor.”—Fac. 28:14; Galateni 3:16, 29.

Că în timpul de acuma se lucrează la cioplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați; iar cu ultima dintre aceste „pietre vii, alese și prețioase”, lucrarea aceasta se termină, și marele Măestru divin le va aduna pe toate prin prima înviere într-un templu gloriios; iar „mărirea lui Dumnezeu va umplea templul”, și va fi locul de întâlnire al oamenilor cu Dumnezeu în cursul veacului milenar.—Apocalipsul 15:5-8.

Că baza oricărei speranțe, și în ce privește pe biserică, și în ce privește pe lume, constă în faptul, că „Isus Christos, prin darul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om”, și prin aceasta a îndeplinit o răscumpărare pentru toți; și la „timpurile sale cuvenite”, va fi „lumina cea adevărată, care va lumina pe orice om venit în lume.”—Evrei 2:9; Ioan 1:9; 1 Timotei 2:5, 6.

Că speranța Bisericii, adică a credincioșilor biruitori, este aceea de a fi „asemenea Lui”, de a ajunge să-l „vadă așa precum este”, și să fie „părtași firei Dumnezeiești”, împărțându-se, prin comștenire, mării Lui.—1 Ioan 3:2; Ioan 17:24; Romani 8:17; 2 Petru 1:4.

Că misiunea prezentă a bisericii este aceea, de a lucra la propria ei desăvârșire și de a se pregăti pe sine pentru marea operă viitoare în planul lui Dumnezeu; să desvolte în sine orice har, să crească până la desăvârșire în toate fructele spiritului sfânt, și să fie martora lui Dumnezeu.—Efeseni 4:12; Matei 24:14; Apocalipsul 1:6; 20:6.

Că speranța pentru lume constă în binecuvântările cunoștinței și privilegiilor ce le va aduce împărăția de o mie de ani a lui Christos, tuturora; înviere și restaurare la desăvârșire și toate binecuvântările ce s'au pierdut de către Adam în Eden, cari vor fi împărțite de Iubitorul lor Răscumpărător și marea a lui soață, biserică, tuturor acelor ce pe termenii ascultării și supunerii le vor primi, dar cei împotriviți și cu voia înrăutățiți, vor fi pe veci distruși.—Fapte 3:19-23; Isaia 35.

TURNUL DE VEGHERE

REVISTA RELIGIOASĂ LUNARĂ
REDACȚIA DE UN COMITET
ADMINISTRAȚIA: S. PATA REGINA MARIA No. 36 C. UJ
TELEFON INTERURBAN 4-46.
Adresa telegrafică: „VIATA” Cluj

ABONAMENTUL: [PLĂTIBIL ÎNAINTE]

Pe hârtie fină	pe un an	150 Lei
Pe hârtie fină	pe jum an	80 Lei
Jugoslavia		100 Dinari
Bulgaria		100 Leva
Cehoslovacia		40 Cor.
America		\$ 1.50

CARTI IMPORTANTE

Următoarele cărți de citit și studiu, în cari se cuprind lucruri de o importanță deosebită atât în ce privește viața noastră de acuma cât și viitorul necunoscut, din punctul de vedere ordinar al lumii, deslegând problemele sociale morale și bisericesti ale lumii și totodată făcând legătura dintre evenimentele ciudate ale zilei de azi și cauzele lor, cu imediatul viitor plin de pace, viață și fericire pe acest pământ, se pot obține de la noi:

„Planul divin al Vârștelor” [354 pag. în pânză]	75 Lei
„Taina împlinită” [410 pag. ilustrat, legat în pânză]	100 „
„Harfa lui Dumnezeu” [340 pag. legat în pânză]	55 „
„Harfa lui Dumnezeu” format mic	65 „
„Socialismul și Biblia”	6 „
„Tabernacolul”	30 „
„Mana cerească” [editie în pânză]	100 „

Pentru colportori prețuri speciale.
Dezastrul Lumii—De ce? — 15 Lei
Un Guvern de dorit — 15 Lei

CINA DOMNULUI ÎN 1925

Serbarea Cinei de Amintire a morței Domnului nostru Isus, cade în anul acesta: *Miercuri seara, după orele 6, în 8 Aprilie.*

Toate adunările și toți cei interesați în această sfântă amintire, îi rugăm să i-a la cunoștință aceasta. Noi sperăm că poporul lui Dumnezeu se va apropia de această seară cu simțiri sfinte, cu inimi pline de bucurie, cu atât mai mult cu cât toate dovezile ce ne încunjură par a ne spune că poporul lui Dumnezeu să apropie să treacă prin grădina Ghetsemane, întocmai după cum Domnul îndată după cinare a plecat în Grădina fatală de unde nu s'a mai întors niciodată liber, și de unde a ajuns pe cruce, care ia încheiat misiunea sa pământescă. Cine ar putea spune, câți și care dintre poporul lui Dumnezeu nu vor avea să treacă prin această Grădină în anul acesta? „Deci, fraților, având în sângele lui Isus încredere temeinică spre intrarea în locul cel prea sfânt, pe care intrare o deschise pentru noi ca o cale nouă și vie prin catapeteasma, adică prin trupul lui, și având mare preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu inimă adevărată, în desăvârșită cunoștință de credință, fiind că suntem curățiți în inimile noastre de știința rea de noi înșine; și fiindcă suntem spălați pe corp cu apă curată, să ținem cu tărie mărturisirea statornică a nădejzii noastre, căci credincios este cel care făgădui.”—Evrei 10:19-23.

Toți frații și toate adunările se vor îngrijii ele singure de acest serviciu, și să n'astepte nimic din partea noastră în această direcție. Pentru învățură și felul cum trebuie să se facă, se va căuta în Turmurile de Veghere de pe anii trecuți.

Totodată rugăm pe frați de a fi cu mai multă atențiune și de a ne trimite raportul de numărul celor ce au luat parte IMEDIAT—chiar în ziua următoare.

A V I Z

Să aduce la cunoștință fraților că am legat în volum numerile „Turnului de Veghere” apărute pe anul 1924, pe care le-am legat în jumătate pânză, dar numele și anul sunt ștamptate cu litere de aur.

S'au făcut în toate numai 40 de bucați, adică volume. Aceia care vor scrie întâi, vor fi cei norocoși. Prețul 200 Lei.

TURNUL DE VECHERE ȘI VESTIREA PRESENȚEI LUI CHRISTOS

VOL. IX

CLUJ

FEBRUARIE 1925

BROOKLYN

NO. 2

MUNCA CELUI UNS

„Spiritul lui Iehovă, Domnul, este asupra mea, fiindcă Iehovă m'a uns ca să binevestesc celor sărmani... să prochiem... ziua răsbunării Dumnezeului nostru; ca să mângâi pe toți cei cari plâng”. — Isaia 61:1-2.

DATORIA cea mai mare a fiecărei creaturi inteligente este aceea de a mări pe Dumnezeu. Voința Creatorului este aceea că desfășurarea și ducerea la îndeplinire a planurilor sale să fie în spre mărirea sa. Când planul lui Dumnezeu cu privire la om va fi deplin desfășurat, el va arăta în toate părțile sale demnitatea, maiestatea și mărirea lui Dumnezeu. Deoarece creștinii cei adevărați, spre deosebire de ceilalți oameni, primesc în mod deosebit favoruri speciale, trebuie să fie totdeauna gata de a face ceva spre mărirea lui Dumnezeu. Potrivindu-se trăsăturilor planului dumnezeesc, și fiind mișcați la aceasta de o predare neegoistă Domnului și cauzei sale, cei credincioși își ajung scopul dorit.

²Anul 1925 a sosit. Creștinii au privit la acest an cu mari așteptări. Mulți au așteptat cu o încredere că toți membrii Corpului lui Christos vor fi schimbați la mărirea cerească în cursul acestui an. Asta se poate întâmpla. Se poate că nu. La timpul său potrivit Dumnezeu își va îndeplini scopul și voința cu privire la poporul său. Creștinii n'ar trebui să fie prea adânc interesați despre cele ce se vor **întâmpla** în cursul acestui an, încât ei să lipsească de a **face** cu bucurie ceea ce Domnul ar voi ca ei să facă.

³Ur creștin e acela care a fost conceput și uns cu spiritul sfânt. El s'a învoit să facă voința lui Dumnezeu. Asupra sa acum apăsă datoria de a-și duce la îndeplinire partea sa de legământ. Asta el trebuie s'o facă înainte de a putea intra în împărăție. Domnul nu ridică pe unii la cer numai pentru ai mântui, deoarece el i-ar putea mântui și aici pe pământ. Ridicarea unor oameni la cer are de scop ceva cu totul deosebit. În nemărginita sa înțelepciune Dumnezeu hotărîse aceasta încă înainte de a fi fost pământul creat sau omul. Înainte de a fi luat la cer, creștinul are de îndeplinit anumite lucruri. Lipsa de a le îndeplini acestea, neglijența sau chiar nevoia de a le face îl vor împiedeca de a intra în împărăție. Lucrurile pe care creștinul le îndeplinește supunându-se voinței lui Dumnezeu, nu sunt numai de cât cele mai de seamă lucruri, ci spiritul

sau puterea care-l mișcă să le facă este ceea ce îl face pe el demn sau nedemn de a ajunge la această răsplată nemai pomenită. De aceea, ceea ce ar trebui să-l intereseze pe creștin mai mult anul acesta este aceasta: **imi îndeplinesc eu partea mea de legământ de jertfă ce am făcut cu Tatăl meu, în spiritul lui Christos?**

⁴Cuvântul „Uns”, în legătură cu creștinul, înseamnă însărcinarea sa dată de Dumnezeu pentru un scop. O însărcinare este o autorizație formală care încredințează sau împuternicește, sau îmbracă pe cineva cu autoritate, cu putere pentru îndeplinirea anumitor lucruri. Unul care primește o astfel de însărcinare, dacă el este cuminte și înțelept, din timp în timp își va examina conținutul autorizației ce a primit, cu scopul de a se asigura dacă el îndeplinește sau nu datoritiile sale.

⁵Cei unși trebuie să țină cu tărie la ceea ce au învățat (1 Ioan 2:27), și anume: că Domnul Isus Christos este Răscumpărătorul și Capul Bisericii sale; că este acum a doua oră prezent; că și-a luat marea putere și a început să domnească; că marile adevăruri fundamentale ale planului lui Dumnezeu au fost redare bisericii, care redare sau restaurare a fost preumbrită de munca lui Ilie; că Domnul a intrat în templul său și trage la socoteală pe membrii săi; că munca de acum a bisericii dincoace de vâl a fost preumbrită de munca lui Elisei, care a săvârșit o înjunghiere precum și o muncă de mângâiere; că partea din însărcinarea dată bisericii, și care e încă neîndeplinită este aceasta: să prochieme „ziua mântuirii Dumnezeului nostru” și să mângâie pe cei care plâng.

⁶O intrare cu bogăție în împărăția Domnului și Mântuitorului nostru este dorința sinceră și adevărată a fiecăruia din clasa celor unși. În acest scop este de neapărată trebuință să fim cu tărie la răstăpădăvându-ne orice gânduri care ne împiedică să creștem în cunoștință și în înțelegere. El trebuie să studieze cuvintele lui Dumnezeu. El trebuie să învoie să cunoască mai bine pe sine și

a se ținea în frâu și a bea cu bucurie din paharul pe care Domnul i-l umple. El trebuie să crească și să se desvolte în stințenie, desfășurând iubirea pentru frați și o predare neegoistă Domnului și cauzei sale. Pentru îndeplinirea acestor lucruri va trebui să îndeplinească datorințele ce se înțeleg pentru creștini din însărcinarea sa dumnezească. Făgăduința este aceea, că dacă el va pune toată stăruința și sîrguința pentru îndeplinirea acestora el nu va cădea niciodată, și la urmă i-se vor deschide niște uși largi pentru a intra în veșnica Împărăție a Domnului nostru. De aceea, este clar de tot, că o mișcare absolută se cere dela toți aceia care vor să intre în aceea Împărăție. Mișcarea aceasta este obligatoare pentru ei în măsura în care ei au ocaziune și mijloace de a mări pe Dumnezeu.

Însărcinarea bisericii arată că sunt două clase care au nevoie să fie mângăiate, și anume: 1) aceia din Sion care plâng; și 2) aceia din lume care caută mângăiere în timpurile de prăpădzenie de azi. Pe aceia care Domnul îi întărește spre mângăierea altora sunt porecliți de el ca mângăitori. Totuș, numai aceia care au primit ungera spiritului sfânt primesc porecla aceasta. Însărcinarea creștinului este largă și cuprinzătoare. El este invitat să mângăie pe toți aceia care plâng, în măsura în care el are ocaziune. A mângăia înseamnă să-l ajuti, să-l întărești; să-i împărțești tărie și speranță, să-l îmbărbătezi, să-l ușurezi, să-l înprospătezi, să-l luciezi, să-l înveselești și să faci bucurios pe acela care este trist.

ZIUA MÂNIEI

Lumea este în dezastru și plină de nenorociri. Inimile oamenilor tremură de frică față de stările îngrozitoare în care se găsesc. Egoismul a încolțit deabinele, iar poporul geme de durerile cauzate de atâtea greutăți, și dorește eliberare. Datoria bisericii este să spună oamenilor ce înseamnă aceste lucruri și cum va veni scăparea de ele. Lumea rea de sub stăpânirea lui Satana s'a sfârșit. Reprezentantii lui Satan și-au avut zilele. Dumnezeu își desfășoară mâna sa în contra organizației lui Satan, iar întăriturile lui Satan trebuie să cadă, ca să lase drum liber Împărăției dreptății. Noi trebuie să facem clar că Ziua aceasta a mâniei este manifestarea neplăcerii lui Dumnezeu împotriva sistemelor nedrepte. Noi nu suntem autorizați să întrebuintăm un graț răzbinător împotriva nimănui. Datoria noastră este să spunem oamenilor adevărul cum al este și să știe ce să aștepte. Ca mintea unora să rămână pregătită pentru primirea împărăției.

SIONUL

"Datoria cea întâia a celor unși este să mângăie pe aceia care plâng în Sion. „Sion” înseamnă organizația lui Dumnezeu. Toți cei consacrați fac voia lui Dumnezeu, și care sunt concepuți și unși de spiritul lui fac parte din Sion. S'ar pune întrebarea: Deoarece aceștia sunt împăcați cu Dumnezeu și au spre mângăiere făgăduinți atât de prețioase, pentru ce au aceștia nevoie să fie mângăiați? Faptul că însărcinarea Domnului conține și aceea a mângăierii celor ce plâng în Sion este o dovadă netăgăduită că membrii Sionului au nevoie câteodată de mângăiere. Unul din cele mai fericite privilegii ale creștinului este să ajute și să mângăie pe fratele său în Christos. Toți aceia care trec prin probe și care știu să tragă foloasele trebuincioase din ele vor fi cu atât mai bine în stare să simpatizeze și să îmbărbăteze pe fratele lor care se găsește în încercări. E lucru sigur că Domnul permite membrilor Sionului pătării încercătoare pentru ai forma și ai face să fie mai simpatici cu frații lor.

¹⁰Capul Sionului este Domnul Isus Christos. Drumul pe care el l-a făcut trebuie să fie făcut de toți aceia cari au luat jugul său asupra lor, și să meargă înainte și să învingă aceleași greutăți și stări pe care le-a biruit Mântuitorul însuși.

LUPTA

¹¹Dela început Satan și cu seminția sa au încercat să nimicească Sionul. Lucrul acesta este bine cunoscut fiecărui creștin. Dându-ne acum seama că Domnul și-a luat puterea sa regală, că Ziua mâniei lui a sosit, și că trebuie proclamată de către clasa Sionului, putem ști cu siguranță că Satana se va folosi de toate puterile sale ca să nimicească sămânța făgăduinței. De aceea se poate aștepta o mare luptă. Domnul ne-a dat multe dovezi scripturale prin care ne arată că Satana își va arunca toată puterea armatelor sale împotriva unșilor lui Dumnezeu. Cele patru nume deosebite prin care Satana este cunoscut arată foarte bine felul atacurilor sale asupra celor unși.

¹²Ca și „șarpe”, ne putem aștepta că Satan ne va prezenta tot felul de înșelăciuni, atât în ce privește învățătura cât și praxa, încercând prin acestea să înșele pe cei unși. Dar suntem asigurați, că oricât ar încerca, cei aleși nu vor putea fi înșelați. (Matei 24:24) Inșă numai cei pe deplin credincioși vor face parte din cei aleși. Cei credincioși nu vor putea fi întorși înlături dela vâstoa Domnului și dela metodele sale de a o lăta, oricât ar încerca Satan și servii săi.

¹³Ca și „bârfitor”, sau batjocuritor, care este prescris prin cuvântul „diavol”, ne pu-

13 **Am să aștept ca dușmanul să acopere pe unșii lui Dumnezeu cu tot felul de învinuiri mincinoase, răutăcioase și batjocoritoare. Deoarece suntem dinaintea înștiințați, fiecare creștin ar trebui să bage de seamă să nu se lase prins în cursa lui Satan prin aceea că să facă folos de metodele sale, batjocurând sau învinuind nedreptul pe frații săi. Fiecare uns ar trebui să fie pe pază și să știe că atunci când aude o batjocură adusă asupra fratelui său, fie de către alt frate sau din lume, acela este lucrul diavolului și nu lucrul Domnului, sau al acelora care au spiritul său. Să nu uităm aceea, că ascultarea unei învinuiri batjocoritoare sau înjositoare și a spusereii mai departe, este tot atât de vinovată înaintea Domnului ca și cum ai fi inventat-o singur. Să nu piedem din vedere că Domnul Isus a lăsat un chip de procedură pentru unșii săi, și care procedură este singura potrivită, și pe care biserica este datoare să o urmeze.—Matei 18:15-17.**

14 **Satan** înseamnă împotriviitor; și putem fi siguri că Satan va rămânea la postul său de a se împotrivi oricăror silințe din partea unșilor ca să facă cunoscut vestea adevărului; iar pentru a-și duce la îndeplinire scopul său el îi va speria, îi va amenința, îi va discura pe toți acei care vor să vestească pe Rege și Impărăția sa.

15 **Dracon** înseamnă prădător, sfâșietor, și putem fi siguri că dușmanul va recurge la toate miiloacele și metodele nelegiuite pentru ai nimici pe unșii Domnului.

16 Acestea atacuri asupra unșilor Domnului îi vor face pe unii triști și mai gata să plângă. Voința lui Dumnezeu este aceea, ca alți membrii ai Sionului să-i mângâie pe aceștia.

17 Este cu cale a încheia că diavolul își dă seama că timpul îi este scurt. Și deoarece vede aceasta el este mânios foc asupra unșilor lui Dumnezeu. El va începe lupta de nimicire în contra lor, și va face o încercare desperată să nimicească pe ultimele membre ale seminției încă pe pământ, cum și pe toți aceia, în mod deosebit pe aceștia, cari vor fi în fruntea lucrului. Porunca dată acum pe seama bisericii este aceea ca să-și îndeplinească datoria cuprinsă în însărcinarea ei divină. De aceea, fiecare trebuie să stăruiască la îndeplinirea datorințelor sale prin activitate în serviciu. Față de unii ca aceștia putem fi siguri că Satan nu va sta cu mâinele în sân.—Apocalips 12:12-16.

18 Scripturile mai arată că elementul organizației diavolului denumite prin țeară se va război cu Mielușelul. (Apocalips 17:14) Asta se potrivește cuvântului Profetului că aceștia se vor sfătuși împreună asupra Unsului lui Iehova, cu scopul de al nimici.—Psalm 2:2, 3.

19 Acum este timpul când Unsul lui Iehova sub conducerea Capului lor, leagă în cătușe pe regi și pe cei măreți ai lor cu lanțuri de fer. (Psalm 149:8) Lucrul acesta se îndeplinește de către cei credincioși care vestesc vestea adevărului. Organizația diavolului caută să se desfacă de aceste cătușe sau lanțuri—să scape odată de moști, așa zisi, rătăciți cari le tot pomenesc de Biblie.

20 Creștinul este informat în mod hotărât că odată trebuie să vină timpul când Domnul Isus Christos, ca și un erou biruitor, va începe o campanie de judecată și războire împotriva lui Satan și a organizației sale. Scripturile mai fac clar, că lucrul acesta se va întâmpla în decursul mâinei Dumnezeu-lui nostru, adică atunci când Domnul, ca Regele mării, va începe să-și întreprindă puterea împărătească.—Apocalips 19:11, 12.

21 Asta și alte multe scripturi arată că lupta aceasta este o luptă a lui Dumnezeu împotriva lui Satan, vestea adevărului războindu-se împotriva vestei plină de minciuni și nebulie a lui Satan. Din partea lui Iehova lupta este condusă de Domnul Isus Christos. Referindu-se la bătaia aceasta, Profetul lui Dumnezeu pune întrebarea: „Cin este acest Rege al mării?” Și tot el răspunde: „Iehova cel tare și puternic, Iehova cel puternic în rezbel.”—Psalm 24:8.

22 Pentru o lămurire și mai clară cu privire la Acela care conduce lupta în contra Necuratului, Profetul spune: „Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor, harul este vărsat pe buzele tale; de aceea Dumnezeu binecuvântă-tu-tea în etern. Viteazule! încinge la coapsă sabia ta, mărirea ta și strălucirea ta.”—Psalm 45:3, 4.

23 Scripturile arată clar că lupta înseamnă adevărul față în față cu rătăcirea și nelegiuirea. (Isaia 11:4) Scripturile vorbesc despre Dumnezeu ca și de „Domnul cel războinic, Dumnezeu este numele lui.” (Exod 15:13) Zăgrăvirea asta se aplică la Ziua mâinei lui Dumnezeu.

24 Ziua luptei din urmă a Domnului împotriva puterilor înrădăcinate ale rătăcirilor trebuie să fie neapărat un timp de aspre încercări pentru toți. „Căci Ziua lui Iehova este mare și înfricoșată foarte; și cine o va putea suferi?” (Isaia 2:11) Că unșii Domnului de această parte de val precum și acei de dincolo de val, trebuie să aibă parte în această mare bătaie și să rămână credincioși până la moarte, este clar arătat în următoarea scriptură: „Si eră îmbrăcat în haină stropită cu sânge, și se chema numele lui Cuvântul lui Dumnezeu. Și osile în cer fi umplu pe cei alți îmbrăcați în haine de bătăie.”—Apocalips 19:13, 14.

25 Necesitatea asta trebuie să fie o bătaie în care oamenii nu se cerșăvârșă și nici nu se dau. Armata dușmană este impu-

nătoare. Ea se compune din o oștă nenumărată de agenți vizibili și reprezentanți ai diavolului, precum și din o mare mulțime de servi nevăzuți. Unsul Domnului este mic la număr. Aceasta armată a Necuratului va umplea cu frică inimile acelor care n'au decât o mică măsură din spiritul sfânt. Pentru a putea sta la rezistența dușmanilor bătaiei se va cere absolută credință și încredere în Domnul, o lăsare pe brațul său puternic, și o îndeplinire cu deplină credință a poruncilor sale. Acesta nu e timpul egoismului. E timpul iubirii de a fi desăvârșită desăvârșit; și iubirea este expresia desăvârșită a neegoismului. Fiecare trebuie să țină seamă că membrii Sionului trebuie să se iubească unul pe altul așa după cum ne-a iubit Isus. Lor li se spune mai departe, că trebuie să servească unul altuia, care serviciu Domnul îl socotește ca și făcut lui însuși.

²⁶Unii dintre cei unși probabil că vor îngădui influențelor înșelătoare și se vor uni cu dușmanul, iar prin aceea vor face ca sarcinile și greutățile asupra celor credincioși să fie și mai mari și greu de purtat. Iarăs este adevărat, că unii se vor împuternici prin această bătaie mai mult decât alții din cauza credinței lor mai mare, zel și iubire, și prin aceea că au o mai mare măsură de spiritul sfânt. „Și datori suntem noi cei tari ca să purtăm slăbiciunile celor neputincioși, și să nu ne plăcem nouă înșine.” (Romani 15:1) Cu alte cuvinte, noi trebuie să punem la o parte egoismul și, mișcați de iubire, trebuie să ajutăm fraților noștri.

SIONUL MÂNGĂETOR

²⁷Numai aceia cari au spiritul Domnului sunt luați în seamă în acest text: „Spiritul Domnului este asupra mea; pentru că Domnul m'a uns... ca să mângâi pe toți cei care plâng.” Fiecare, în măsura în care el are spiritul Domnului, va fi activ întru îndeplinirea acestei porunci a Domnului, cu energie și zel. Să nu uităm că acei care au alcătuit mica trupă a lui Ghedeon, erau toți treji, erau pe pază ca luminele lor să lucească, și au făcut-o aceasta fără vre-un gând egoist la ei înșiși. Asta fu arătată prin zdrobirea vaselor lor preumbrind cum membrii Sionului trebuie să lase lumina să strălucească pe prețul sacrificării de sine. Membrii neegoști ai Sionului au în vedere aceea parte din însărcinarea lor dumnezească, care spune: „Ca să pun mâinile celor ce plâng în Sion, ca să li se va da podoaba în locul cenușii, oleul bucuriei în locul plângerii, și vesmântul laudei în locul sufletului întristat.” Erau în vedere că Domnul le spune: „Faceți aceasta pentru că aceia care sunt astfel mângâiați să capete nouă curaj pentru a rămânea statornici în luptă și să câștige biruința, cu scopul ca ei să se nu-

mească: Arboni ai dreptății, săditi a lui Iehova; ca să se mărească.” Ce înseamnă a încuraja astfel pe frații noștri din Sion?

²⁸„Cenușă” simbolizează umilire adâncă, tristeță și vaiuri mari. (2 Samuel 13:19; Estera 4:1-3; Iov 2:8; 42:6; Daniil 9:3; Iona 3:6; Matei 11:21) Această mare umilire, tristeță sau necaz ar putea să vină asupra creștinului văzând cum dușmanul triumfă (Malachi 3:14, 15), urmând din batjocurile și învinuirile nedrepte și răutăcioase ori poate din pricina înșelării și dezertării unuia sau a mai multora pe care el credea că se poate baza; or poate pentru nedreptatea ce i se face de către alții, umilindul în ochi altora și făcându-l obiect de muștrări.

²⁹Dacă vre-un uns de al Domnului găsește pe fratele său în Sion că suferă de o astfel de umilire, tristețe sau necaz, din orice motiv, el este invitat să-i deie podoaba în locul acestei cenuși, care cenușă nu poate fi asemănată cu mărirea ce-i stă înainte dacă suferă încercarea.—Iacob 1:12.

³⁰„Podoaba” este un simbol și reprezintă îmbrăcarea cu lucruri scumpe sau înfrumusețarea capului sau a minții. „In ziua aceea, Iehova, Dumnezeul oștirilor, va fi cunună frumoasă, și diademă măreată pentru rămășița poporului său, și spirit de judecată pentru cel ce șade la judecată, și tărie la cei ce împing rezbelul până la porți.” (Isaia 28:5-6) Rămășița poporului său se referă la membrii din urmă a lui Christos pe pământ. A le da acestora podoabă în loc de cenușă înseamnă ai îndrepta spre ceva care le-ar împodobi mintea lor, și care le-ar aduce cugete fericite și frumoase, și prin aceea i-ar întări mult.

³¹Este privilegiul celor unși să-i îndrepte pe aceștia către Domnul, care este țaria noastră; să le spună că dacă calea între ei și Domnul este netedă și curată, și el are aprobarea Domnului, atunci n'are de ce să se teamă de muștrările și batjocurile cari cad asupra-i din partea altora; ca el să-și amintească că însuș Domnul a fost disprețuit și nesocotit, iar cinstea unui creștin nu poate fi mai de mare valoare în lumea aceasta decât a fost a Domnului; ca el să privească pe Domnul în față și să se bucure că poate să aibă parte de a umple lipsa sau restul suferințelor lui Christos. (Coloseni 1:24) El să-i îndemne pe unii ca aceștia să se scoale și să intre în luptă Domnului prin o prochemare a vestei Regelui; să îndemne la dulcea veste a Domnului care zice: „Scoală-te, scoală-te, îmbracă-te cu puterea ta, Sioane”; să le îndrepte atențiunea la aceea, că membrele sunt foarte prețioase și frumoase în ochii Domnului.—Isaia 52:1-7.

³²Noi trebuie să îndreptăm atențiunea creștinului la însărcinarea dumnezească dată lui care îi îndeamnă să se scoale și să stră-

„Iucească, pentru că Lumina sa, Impăratul măririi a venit; că Domnul și-a arătat aprobarea sa prin aceea că le-a permis să se facă părtași acestor privilegii și binecuvântări.— Isaia 60:1.

³³De aceea oricărui în Sion, care se găsește astfel trist și necăjit, simbolizat prin cenușă, dați-i podoabă prin îndreptându-i mintea la faptul că înaintea lui stă privilegiul să fie o coroană din via cea adevărată; că dacă el se împărtășește suferințelor, Domnului, el se va împărtăși mai târziu frumuseții și măririi sale.— Osea 14:6; 2 Timotei 2:11, 12.

³⁴„Plângerea” din Isaia 61:3 însemnează gemăt, jeluire sau tânguire, ca urmare a necumintenei sau neglijenței unora (Psalm 38:5, 6), ca urmare a rătăcirii sale dela Dumnezeu (Psalm 42:1-6), sau poate din cauza că cineva l-a influențat defavorabil dela umblarea sa credincioasă în urma Domnului, pentru ca să devie slab în credință și în zelul său pentru Domnul (Psalm 43:1-3), sau ca o urmare a temerei sale de vre-o nenorocire sau altceva.— Daniil 10:2.

³⁵Un creștin poate, intenționat, să devină nepăsător față de privilegiile sale de a servi Domnului, cauzându-și, astfel tânguire și plângere, până când mai târziu își descoperă greșala. El poate să rătăcească dela Domnul, cauzându-și însuș dureri și năcaz. El poate să îngăduie unor amăgitori iscusii sau iscusit amăgiți, cari pretind a fi frați în adevăr, care în mod greșit îl descurajează dela serviciul Domnului și-l fac astfel să fie lenes și nepăsător. Mai târziu când descopere greșala sa el plânge mult, cum a plâns și Esau. (Evrei 12:16, 17) Este privilegiul și datoria unșilor Domnului, când află pe fratele lor într-o astfel de stare, să-i imprăștie și să-i oprească plânsul mângâindul prin aceea că-i împărtășește oleiul bucuriei în locul plânsului.

³⁶„Bucurie” înseamnă starea fericită, înseamnă înveselire, mulțumire și plăcere pentru binecuvântări sau bunătăți nemeritate, actuale sau în speranță, atât pentru sine însuși cât și pentru alte creaturi supuse legii lui Dumnezeu. (1 Tesaloniceni 2:19, 20) Bucuria lui Isus a stat în aceea că el avea o prietenie dulce și nedespărțită cu Dumnezeu, și speranța și asigurarea sa de a aduce pe toți cei supuși și ascultători în deplină armonie cu Dumnezeu. (Evrei 12:2) Dacă ne împărtășim din binecuvântările și bunătățile Domnului de acum, sau avem cauză să așteptăm astfel de binecuvântări nu peste mult, și avem pentru aceasta o speranță de viață, atunci aceasta ne aduce bucurie și plăcere.

³⁷Cei unși să deie fraților lor oleiul bucuriei în locul plângerei prin îndreptându-le atențiunea la faptul că Domnul măririi este de față, că el și-a adunat la sine pe sfinții

săi; că a intrat în templul său, și examinează și primește cu aprobare pe cei credincioși; că aceștia sunt binecuvântări și bunătăți prezente cari pot fi îmbucurate numai de creștini; că Domnul spune celor aprobați de el: „Pentru credincioșia ta peste cele puține, te voi face stăpân peste multe; de aceea te invit să intri acum în bucuria mea: „Trebuie să arate celor ce plâng că privilegiul lor fericit este acela, ca să părăsească calea nebuliei și nepăsării sale și să se întoarcă din toată inima către Domnul și serviciul său: „Să înceteze de a mai asculta vocea celor rătăciți, și stricați cari l-au întors dela Domnul și serviciul său; că e fericitul său privilegiu de a căuta pe Dumnezeu prin meritul lui Christos, avocatul său, și să primească iertare pentru nedesăvârșirile sale. Trebuie să i-se arate făgăduințele cele prețioase că dacă el stă pe partea Domnului și servește cu credincioșie nici un rău nu i-se va putea întâmpla și nici un dușman nu va birui asupra lui. (Psalm 91:1-12; Romani 8:31) Să li-se arate acestora mai departe, faptul că făgăduințele cele prețioase puse înaintea sa prevăd această întâmplare: că toți membrii celui Uns au privilegiul de a deveni membrii ai casei fiești, dacă continuă statornici începutul credinței lor, bucurându-se în speranța lor până la sfârșit. (Evrei 3:7); să li-se arate faptul că plângerea-i slăbește și mai tare în fața neamicilor, și că bucuria Domnului este tăria.— Neemia 8:10.

³⁸Unul din privilegiile celor unși este de a spune fraților lor aceasta: „Bucurați-vă în Domnul totdeauna; și iară zic, bucurați-vă. Blandeța voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Aproape [prezent] este Domnul.” Nu vă însărcinați peste măsură cu nimic; ci în toate lucrurile faceți cunoscute lipsurile voastre Domnului, iar el vă va întări sufletele voastre în Christos Isus.

³⁹Cei unși din Sion să arate fraților lor ce se plâng că coroana vieții este făgăduită acelora care iubesc prezența Domnului; că Domnul est deja prezent; că oricine-l iubeste și fi iubeste prezența va avea o plăcere pentru ținerea poruncilor sale prin facerea de cunoscut a acestui fapt și altora. Activitatea în serviciul Domnului aduce bucurie și o activitate și mai mare; iar bucuria îl face pe creștin să fie tare în Domnul și în puterea tăriei lui.

⁴⁰Creștinul care acum apreciază prezența Domnului și a Impăratiei sale, acela care stăruiește întru ținerea poruncilor Domnului prin o predare neegoistă a sa cauzei Domnului, intereselor sale și în serviciul fraților, unul ca acesta locuiește sub umbra îndurării Domnului și neapărat trebuie să se și bucore.

„Isus a zis: „Dacă veți fi păzit poruncile mele, veți rămâne în iubirea mea, după cum și eu am păzit poruncile Tatălui meu

și rămân în iubirea lui. Acestea le-am spus ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca mea, ca să văubiți unul pe altul după cum v'am iubit eu.—Ioan 15:10-12.

⁴²„Tristetă” înseamnă a fi întunecat, slab, neputincios, greu la vorbă, descurajat și mâhnit. Stătea aceasta în fața de acolo că creștinul acela nu studiază, nu meditează, nu apreciază, lipsește să se supună cuvântului lui Dumnezeu și de aceea alungă parte la chemarea vestei împărăției. (Eyrei 5:11, 12; Psalm 19:27, 28) sau poate fiind ceea ce el crede, că întârzie făgăduința pentru o deplină stabilire a Impărăției lui Dumnezeu. (Eyrei 10:2-37; Proverbe 13:12) Unii pot să se gândească că împărăția întârzie, că speranța lor este prelungită, că cronologia-i greșită; și deodată sunt îndreptățiți să devină întunecați la privire, să devie mâhniți, să-și piardă puterile și să se mute neputincioși de aici colea. Sau alții pot să ajungă în această stare prin lipsa lor de apreciere a toate bunătățile Domnului față de ei (Romani 9:2, 3), sau poate că din prea multe încercări și ispite la care sunt expuși.—1 Petru 1:7.

⁴³Putem chiar vedea cum anul acesta unii din Sion se vor găsi cu sufletul întristat. Deasemenea cum alții din Sion dându-le vestmântul la alții în locul acestui suflet întristat. Va fi un privilegiu a face aceasta.

⁴⁴Vestmântul e o învălitoare prin care unul se deosește de altul. (Deuteronomul 22:5) Laudă înseamnă recunoștință convenită și prochemarea perfecțiunilor și a tuturor trăsăturilor mirete și excelente ale Domnului, pentru care noi îl laudăm și-i mărim numele. Inseamnă amintirea cu bucurie de marele plan al lui Iehova și felul cum acesta se desfășură și va fi dus la îndeplinire.

⁴⁵A îmbrăca vestmântul laudei înseamnă așa dar, a te deosebi pe tine prin o veste curajoasă, fără frică și cu bucurie a adevărului, înseamnă vestirea Regelui și a Impărăției sale; înseamnă îndreptarea poporului către faptul că Iehova este Dumnezeu, că puterea sa începe acum a se desfășura înspre binele omenirii. Toți acei cari îmbracă acest vestmânt al laudei vor fi angajați în mod activ în lucrarea Impărăției, pe măsură ce Domnul le dă ocaziune și o vor face aceasta cu bucurie și răbdare, nu mereu și lângându-se. Prin asta ei se va deosebi de alții, atât în lume cât și întru frate, dar cu deosebire de acei ce sunt și fac parte din organizația Diavolului. El va fi o persoană însemnată între toți ceilalți.

⁴⁶Așa dar, dacă găsim pe un frate cu sufletul trist, este privilegiul nostru să-l îndreptăm atenția la făgăduințele cele promise și mari și în fața timpului potrivit care Domnul a așezat și o așează pe masa poporului său, să-l îndrepte privirea la

Scripturile care arată că este privilegiul creștinului să facă voia lui Dumnezeu, și cu răbdare să aștepte și să vegheze timpul lui Dumnezeu pentru îndeplinirea făgăduințelor sale (Eyrei 10:36-38), având totdeauna credință în Dumnezeu, că odată ce a făgăduit un lucru îl va și îndeplini. Ca ei să arate că iubirea este cel mai de seamă lucru, ei vor îndeplini cu bucurie poruncile Domnului.—Ioan 14:15; 1 Ioan 2:3.

⁴⁷Îmbrăcarea vestmântului de laudă înseamnă facerea voinței Domnului și îndeplinirea lucrului său în modul și pe căile indicate de el, preamărindu-l pe Domnul pentru marea sa lucrare. Acela care în felul acesta se ocupă de lucrul Domnului nu poate ține o față întunecată, nu poate să slăbească sau să-l apese un spirit trist, ci un atare va fi tare în Domnul și va cânta spre mărirea lui. El va avea plăcere să aștepte pe Domnul, cu deplină încredere în înțelepciunea sa supremă, că el va face să se îndeplinească voia sa la timpul său cu privire la aceia care vor fi așteptat și răbdat până în sfârșit. El va fi din clasa amintită de profetul care a zis: „Dacă cei ce așteaptă pe Iehova înnoesc puterea lor, înalța aripile lor ca vulturii, alargă, și nu se obosesc; umblă, și nu se ostesc.”—Isaia 40:31.

⁴⁸Ce minunat lucru are de îndeplinit biserica în acest an! Ce privilegiu fericit va fi de a mângăia în Sion pe cei ce plâng și ai face să crească tari în Domnul! Dar poate se va întreba: Pentru ce să se facă asta pentru frații noștri cei din Sion? Scripturile răspund: „Ca să se numească Arbori ai dreptății, sădite a lui Iehova, ca să se mărească.” Îndeplinirea acestui lucru va dovedi o dragoste neegoistă față de fratele nostru; și dacă noi iubim pe Tatăl nostru noi vom dori ca el [fratele] să câștige biruința, ca el să îmbrace nesfârșitele binecuvântări ale Domnului și să-i aducă mărirea numelui său.

SUNTEM APROAPE DE CULME ?

⁴⁹Prochemând mânia lui Dumnezeu împotriva Satanei și a agenților lui trebuie să ne așteptăm ca dușmanul să devină mânios și să înceapă o activitate împotriva poporului lui Dumnezeu. Distribuirea învinuirii împotriva ecclésiasticilor a fost o lovitură puternică în întăriturile lui Satan. Și nu ne-am putea aștepta ca Satan să servii săi să se sfătuiască împreună împotriva Domnului și a Unsului său? (Psalm 2:2, 3) Unul Domnului sunt cei ascunși ai săi. (Psalmul 27:5, 91:1-12) Domnul arată că la un timp nu departe se va forma o conspirație, alcătuită de agenții lui Satan, cu scopul de a nimici pe Unul Domnului. (Psalm 83:1-8) Profecția această pare să arate că dușmanul pune o deosebită atenție pe Unul Domnului sau pe cei ascunși ai săi; că ei se sfă-

„Ieșesc la slăvită și zic: „Căci, iacă, neamicii tăi fac sgomol, și cei ce te urăsc își ridică capul. Asupra poporului Domnului uneltesc planuri viclene și se sfătuiesc asupra ocrotițiilor săi, zicând: Heedeti să-i stărpim din naș mărul popoarelor.” Ei se sfătuiesc împreună și formează planuri viclene de a-i stărpi pe urmașii Domnului; și pregătirile mari ce se fac din toate părțile arată o împreunare a tuturor forțelor diavolului împotriva Unșului Domnului. Conspiratorii alcătuiesc organizația diavolului, și cuprinde în sine și pe clasa lui Iuda, care vă să zică, pe aceia care au pretins și pretind a fi ai Domnului dar s'au ofensat și au devenit atinși de un spirit dușmănos care nu poate fi decât spiritul diavolului. Isus a spus-o aceasta atunci când a zis: „Și atunci mulți se vor scandaliza, și se vor da în mâini unii pe alții, și se vor uri unii pe alții.” (Matei 24:10) Dacă e adevărat că ne apropiem de ultimile zile ale bisericii în carne, atunci e înțelept a conchide că un timp de criză și aspre încercări e aproape; că o culme în experiențele bisericii este cât mai aproape. Asta n'are de gând să alarmeze pe nimenea; dar „a fi primit înseamnă a fi pregătit.”

“Fiecare consacrat și uns să pună o deosebită atențiune pe aceea ca să nu se pună în slujba diavolului prin aceea că vorbește de rău, poartă povești dela unul la altul, ascultă sau însuși cauzează să fie aduse batjocuri și învinuiri nedrepte, ori în alt chip sau fel să defaimă sau să înjosească pe frații săi. Unșii Domnului sunt toți una în Christos, și trebuie să steie la olaltă. Ei nu sunt însărcinați cu a judeca unul pe altul. Dacă unul vorbește rău de fratele său el prin aceea se face judecător al fratelui său, iar aceasta este contra cu legea lui Dumnezeu. (Iacoh 4:10-12) Unii din copiii consacrați ai Domnului vor face și unele greșeli; și dacă da, Domnul este de față și-i va judeca. Domnul n'a incredințat și nici nu incredințează pe nimenea cu aceasta, ci ne spune cât se poate de răspicat: „De unșii mei să nu vă atingăți, și profetiilor mei nici un rău nu le faceți.” (Psalm 105:15) Este îndrăzneț lucrul acela față de Domnul de a încerca să judeci sau să dai pedepse Unșilor Domnului pe alte căi decât acelea arătate de el. Dacă să impune o măsură față de unul care s'a purtat greșit, aceea măsură trebuie să fie luată așa cum o arată Domnul. (Matei 18:15-17) Altă cale nu este, și nici scuză pentru abaterea aceasta. Oricare altă măsură luată îl pune pe cel care o ia în brațele diavolului, și-i deschide ușa pentru a intra în organizația sa.

“Acum este timpul ca Unșii Domnului să-și aducă aminte de cuvintele Sfântului Pavel, și să steie la olaltă statornici, într'un singur spirit, umăr la umăr, luptând împreună pentru evanghelia împărăției, și să

nu tremure în moment în fața dușmanului. — Filipeni 1:27-28.

“Se va cere curaj, credință, iubire și răbdare și o predare neegoistă și deplină Domnului pentru a sta în decursul acestui an și a înainta în spiritul Mântuitorului către marea țintă ce ne sta înaintea.”

LUPTA E A DOMNULUI.

“Nici unul dintre cei unși să nu se înfricoșeze; să se descurajeze sau să tremure din genunchi. Iubirea desăvârșită dă afară orice frică. (1 Ioan 4:17, 18) Iehova nu va lăsa pe poporul său fără mângăere, el este Dumnezeu oricărei mângăeri și Tatăl îndurătorilor. (2 Corinteni 1:1-3) Dușmanul poate să-și implicească toate forțele împotriva Unșilor Domnului, și chiar numai gândul acesta despre armata dușmanului poate a umple inima onora cu frică. Dar cei unși și plini de spiritul Domnului nu se tem. Ei știu că lupta este a Domnului. Ei știu că biruința este absolut sigură. — Apoc. 17:14; 19:11, 12.

“Dacă credința, iubirea și loialitatea noastră pentru Dumnezeu sunt depline, atunci nu va mai fi loc pentru frică. Dar să fim siguri că în puterea noastră noi nu am putea, sta față cu atacurile dușmanului. Forțele combinate ale diavolului ar sufla pe mica trupă de Unși ai Domnului cum suflă un vânt puternic și în scurtă vreme i-ar nimici cu totul. Dacă creștinii adevărați ar fi fost lăsați să lupte singuri pentru numele lor ar fi perit de sigur de pe pământ. Faptul că ei merg înainte și cauza Domnului în mâinile lor înaintează, dovedește concludiv că Domnul stă în fruntea lor și-i conduce. Dacă Dumnezeu e cu noi, ce ne pasă dacă diavolul și întreaga lui organizație este împotriva noastră? (Romani 8:31) Cei unși cu adevărat pot să zică: „Iehova este pentru mine; nu mă tem; ce-mi poate face omul?” — Psalmul 118:6.

O ILUSTRAȚIE

“Păcătoarele Poporului Israel, în legământ cu Dumnezeu, fură scrise înspre binele bisericii, ca în timp ce ea suferă cu răbdare încercările infocate, să tragă din ele o mângăere și să-și întărească speranța pentru câștigarea biruinței. Deci de astă nu mai încapе nici o îndoială. (Romani 15:4) De aceea pare a fi în armonie cu voința Domnului, că pentru încurajarea noastră să considerăm unele din aceste ilustrații din vechime, făcute de el cu poporul său. Una din aceste ilustrații o găsim în 2 Cronica 20:1-30.

“Încălat, regele lui Iuda, a făcut unele greșeli grave. Cu toate acestea tot cu toată siguranța a încercat să servească pe Domnul iar Domnul văzând asta s'a purtat cu îndurare față de el și cu poporul de sub stăpânirea sa.

⁵⁷Dușmanii lui Iosafat au format o conspirație ca să atace și să nimicească pe poporul uns al lui Dumnezeu. Vestea s'a adus lui Iosafat că o mare mulțime din ca să-l atace. El a adunat pe toți poporul de sub stăpânirea sa înaintea templului din Ierusalim. El a luat pe oameni și pe femei și pe copiii lor mici și a stat în templu și a apelat după ajutor la Dumnezeu. El a zis: „Iehova, Dumnezeul părinților noștri! Atunci esti tu Dumnezeu în cer? Nu esti tu domnul peste toate regatele popoarelor? Și unde este înmăntația tăria și puterea, așa că nimenea nu ti se poate opune? Nu ai alungat tu, Dumnezeu nostru, pe locuitorii acestei țări de dinaintea poporului tău Israil, și ai dat o seminție lui Abraam care te iubi în etern?” Apoi el atrage atenția la Dumnezeu că dușmanii săi s'au unit ca să-i nimicească poporul, și a zis: „Dumnezeul nostru, ai nu-i vei judeca pe ei? Căci noi nu avem nici o putere înaintea acestei mari mulțimi care vine asupra noastră, și nu știm ce să facem, ci către tine îndreptăm ochii noștri.”

⁵⁸Tot Iuda a stat înaintea lui Iehova cu copiii și femeile lor. Aceste femei și micuți copilași credincioși stând înaintea Domnului a fost o prăveliste de milă înaintea lui Iehova Domnul. Ei zugrăvesc foarte bine neputințioșia Unșilor Domnului în fața ostirei dușmanului, și arată absoluta lor atârănare de Domnul. Dumnezeu ascultă rugăciunea lui Iosafat. El unse pe Iehaziel, unul dintre Leviți, și fiind astfel uns cu Spiritul Domnului, el începu să vorbească, ca și gura Domnului, aceste cuvinte: „Ascultați, tot Iuda, și voi locuitori ai Ierusalimului, și tu, rege Iosafat: Așa zice Iehova către voi: nu vă temeți, și nu vă înspăimântați înaintea acestei mari mulțimi: căci lupta nu este a voastră ci a lui Dumnezeu... Nu veți avea a vă lupta în lupta aceea; așezați-vă, stați, și priviți mântuirea ce Iehova o va da, Iuda și Ierusalime. Nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine ești înaintea lor, și Iehova va fi cu voi.”

⁵⁹În ziua următoare, des de dimineață, Iosafat, sub conducerea Domnului, a eșit cu poporul său și i-a invitat să creadă în Domnul Dumnezeu și să asculte de cuvântul său. Atunci Iosafat a așezat pe unii în anumite poziții pentru un anumit scop. Să se bage de seamă ce aveau ei de făcut, să se țină în ochi, că ei n'au fost puși acolo să facă niște fețe lungi, triste, că n'au fost să se acopere cu sac și cenusa, n'au fost puși acolo să plângă, n'au fost puși ca să steie cu sulele plin de tristețe. Ei stău ca aveau să steie față în față cu o mare armată de războinici. Ei au fost absolut neputincioși ca să înfrângă pe acei războinici prin forța lor fizică. Și așa Iosafat a așezat cântăreții lui Iehova, care cântau în poezii sacre, în timp

ce eșiau înaintea celor înarmați și zice: „Lăudați pe Iehova, căci în etern ține îndurarea sa.” Și când acești cântăreți începură să cânte laudele lui Iehova Domnul, Iehova cauza ceartă în tabăra dușmanului încât ei se uciseră unul pe altul.”

„Și în timpul acela, când începură cu cântece și cu lauda, atunci puse Iehova pândă asupra fiilor lui Ammon și a lui Moab, și asupra celor de pe muntele Seir, cari veniseră contra lui Iuda; și fură bătuti. Căci fiii lui Ammon și Moabul se opuseseră împotriva locuitorilor muntelui Seir, să-i stărpească pe ei, și să-i nimicească, și după ce sfârșiră cu locuitorii de la Seir, ajută unul să nimicească pe celalalt. Și venind Iuda până la straja din pustiu, și căutând la mulțime, iacă toți erau cadavre, căzute pe pământ, și nici unul nu scăpase.”—2 Cronice 20:11-24.

⁶⁰Scripturile par să arate în mod lămurit că toate forțele Satanei se vor împreuna pentru a nimici pe Unsul Domnului. Pentru ce a fost pusă ilustrația aceasta în Biblie? Nu suntem oare îndreptățiți să o luăm aceasta ca o veste de mângăiere din care noi putem învăța o lecțiune că lupta aceasta e a Domnului; și că în timp ce lupta între Iehova și între Diavol este sub conducerea „celui credincios și adevărat” cei unși vor avea anumite datorințe de îndeplinit?

⁶¹Ei nu duc lupta aceasta cu arme carnale; dar Dumnezeu voeste ca ei să servească ca și martorii săi. „Voi sunteți martorii mei, zice Iehova că eu sunt Dumnezeu.”—Isaia 43:12.

⁶²„Am pus și cuvintele mele în gura ta, și te-am acoperit cu umbra mâinei mele, ca să plantez cerul, și să întemeiez pământul, și să zic către poporul Sionului: Tu ești poporul meu.” (Isaia 51:16) Aceștia sunt picioarele aceluia care dă în știre binele. Aceștia sunt păzitorii săi, și trebuie să fie cântăreți. Cântarea pe care ei o cântă trebuie să fie aceea a lui Moise și a Mielului, prochemând profetiile lor, îndeplinirea lor, sfârșitul lumii, Impărăția cerului s'a apropiat, și îndreptând pe popor către Rege și Impărăția sa. (Apocalips 15:3) „Vocea custozilor tăi, ei înalță vocea, ei cântă cu toții; căci văd ochiul către ochiul, că Iehova s'a întors în Sion.”—Isaia 52:8.

⁶³Poate suntem aproape de timpul când biserică va fi aspru încercată; dar Unșii Domnului să-și amintească că mâna Domnului este asupra lor și continuând credincioși înaintea ei vor ajunge biruitori cu el pe muntele său cel sfânt.—Apocalips 17:14.

MÂNGĂIAȚI PE TOTI

⁶⁴Lumea se găsește azi într'o stare de mari nenorociri și dureri. Sărăcia și tristeța a umplut inimile aproape a tuturor oamenilor. Necazuri nenumărate au umplut pe toți.

Spiritul Domnului s'a depărtat de la biserică nominală, păstoriile ei necredincioși l-au părăsit pe Domnul și cauză sa, și au unit forțele cu diavolul și au lăsat poporul fără hrană și fără ajutor. Ezekiel 34:1-12. Dumanul, Satana, își întinde toate forțele și face o desperată încercare ca să facă pe Dumnezeu de nimica în ochii oamenilor, să-i facă să apară mincinos, și să facă ca religia lui Isus Christos să apară o fraudă și o înșelăciune. Diavolul a adus sau a cauzat un potop de răătăciri, de falșuri asupra întregii lumi, orbind pe oamenii cei mai luminați de a vedea planul lui Dumnezeu. Lume multă se găsește într-o stare în care nu știe încătrău să apuce. Ce ar fi dar datoria negreșită a Unsului Domnului la timpul acesta?

⁶⁵Prin profetul său Dumnezeu răspunde: „Când neamicul va năvăli ca un fluviu, Spiritul lui Iehova îl va pune în fugă.”—Isaia 59:19.

⁶⁶Să se observe că Spiritul Domnului ridică un steag împotriva Diavolului și-l va pune pe fugă. De aici urmează în mod neapărat că numai acei cari au Spiritul Domnului, și sunt uniți cu Spiritul său, vor fi întrebuițați de el pentru înălțarea acestui steag. Steagul acesta este Vestea adevărului, vestea Impărăției. (Apocalips 19:15; Isaia 11:4) Așa dar adevărul este mijlocul prin care Domnul voeste să mângâie pe oamenii iubitori de ordine de pe pământ. Însărcinarea dată unșilor așează asupra lor obligația de a mângâia pe toți cari plâng prin prochemarea Impărăției Domnului și spunându-le ce va însemna stabilirea ei pentru omenire.

⁶⁷În timp ce este necesar a spune că strâmtorarea aceasta se întâmplă din cauza mâniei lui Dumnezeu, noi trebuie totodată să arătăm cât se poate de clar că pacea și mângâierea va putea veni și va veni numai prin stabilirea împărăției lui Dumnezeu. Va fi privilegiul creștinului în anul acesta de a spune oamenilor că Impărăția lui Christos va face să înceteze toate războaiele de pe pământ și va aduce pace veșnică; că în Impărăția sa nu vor fi profiteri să apese poporul și să le fure drepturile lor, și nici politicieni fără conștiință ca să-i înșele și să-i reprezinte greșit; că nu vor fi profeti mincinoși care să-i amăgească; că Regele va domni în dreptate și va judeca pe cei umiliți și blânzi cu dreptate; că foamea va înceta de pe pământ; că dându-și rodul său deplin, pământul va produce cu îndestulare pentru toți; că boala și slăbiciunile vor trece și în loc vor veni sănătatea și tăria până ce locuitorii nu vor mai zice: „Sunt bolnav” (Isaia 33:24); căci cei supuși de pe pământ, sub domnia dreaptă a Domnului vor fi restaurați la stările desăvârșite, vor fi desăvârșiți în trup și în minte; că ochii celor orbi vor fi deschiși și urechile celor surzi vor fi

desfundate, că morții se vor întoarce din mormintele lor; că familiile lor ruinate de păcat și moarte vor fi reunite și binecuvântate de Domnul și vor curge până ce vor umplea tot pământul cu bucurie și cu cunoștința deplină despre mărirea Domnului, și că aceasta toți o vor vedea; că poporul va îmbucura pace, prosperitate, viață, libertate și fericire; și că prin ținerdea poruncilor Domnului ei vor putea să trăiască în veci și să nu moară niciodată, că pământul va fi făcut o locuință potrivită pentru om, și că cu timpul pământul va fi umplut cu o rasă de oameni fericiți, care vor cânta măririle lui Dumnezeu și a Domnului Isus.

DE CE E ACEASTA INSTRUCȚIE?

⁶⁸Dumnezeu pune pe unul să treacă prin un curs de instruire și legătură și pentru ce? Răspunsul este acela, că dela întemeierea lumii era scopul lui Dumnezeu să înființeze domnia dreptății, sub cărmuirea căreia omenirea să ajungă la starea fericirii desăvârșită. Este planul său că organizația aceasta să îndeplinească scopul său, și că Domnul Isus să fie Capul acestei organizații. În zugrăvirea Impărăției făcută de către Ioan Apocalipsul Christos, Capul și trupul, este reprezentat prin un arbore al vieții, frunzele căruia sunt pentru vindecarea națiunilor. Aceasta pictură sau ilustrație arată că hrănirea și vindecarea lumii bolnave de păcat, ridicarea și restaurarea lor, vine prin Christos.

⁶⁹Christos este compus din Isus Capul și 144,000 membri ai Corpului său. De aceea zugrăvirea făcută de Isaia arată că fiecare Uns este simbolizat prin câte un arbore. Ceea ce vrea să spună aici profetul este aceea, că Domnul a însărcinat Sionul să îndeplinească anumite lucruri; și că îndeplinirea cu deplină credință a acestora va avea drept urmare că aceștia vor fi numiți arbori ai dreptății, sădite a Domnului; iar că arborii aceștia vor reflecta mărirea lui Dumnezeu, ca Creatorul tuturor lucrurilor.

⁷⁰Membrii Sionului să-și ridice acum capurile și să se bucure. Să continue să cânte mărirea lui Dumnezeu în timp ce el merge înaintea lor luptând cu poporul său. Să fie credincioși, loiali și tari în Domnul. Ziua mântuirii a sosit. În scurtă vreme ei vor avea o intrare în Impărăția sa, de unde vor putea servi în tot cursul vârstei Mileniale, ca și arbori ai dreptății, prin mijlocirea căroră binecuvântările lui Dumnezeu vor curge la toate neamurile și care vor sta pînă la sfârșitul timpului să mărească pe Dumnezeu și Domnul Isus.

⁷¹Este mult de făcut în cursul anului. Nici unul să nu fie prea îngrit despre ziua în care tocmai vom merge acasă. Pururea mântea să ne fie la îndeplinirea credincioasă a datoriilor pe care suntem dator să le fa-

cem acum. Nici așa Domnul nu ne va lăsa acasă până nu ne-am isprăvit munca, atunci paharul nostru va fi plin peste măsură de bucurie.—Psalmul 16.

INTREBĂRI BEREANE

- Care este scopul desăvârșirii planului lui Dumnezeu? Cum ar putea fi aceasta îndeplinită acest scop dorit? § 1.
 Care este așteptarea noastră pentru anul acesta? Care este fi cel mai de seamă lucru pentru noi? § 2.
 Care este obligația unui creștin? § 3-5.
 Care este dorința fiecărui Uns? § 6.
 Care sunt aceia cari au nevoie de mângăiere? Cine are să deie această mângăiere? § 7.
 Care este datoria noastră în această Zi a mâniei lui Dumnezeu? § 8.
 Ce se înțelege prin cuvântul „Sion”? Din cine este alcătuit Sionul? § 9, 10.
 Cine dă batalia? Vor fi în stare toți unșii Domnului ca să luptăm pe dușman cu același curaj și tărie? § 11-16.
 Vedea diavolul că timpul său e scurt? Sunt membrii organizației sale în curs de legare? § 17-19.
 Cine este birătorul cucăritor? Citește Scripturi asupra acestui punct. Și cui se aplică aceasta? § 20-23.
 De ce natura e aceasta ultimă luptă? De ce este nevoie pentru a putea rezista centra luptei? § 24-27.

- Ce este o însărcinare? Ce se înțelege prin „cenușă”? § 28-29.
 Ce se înțelege prin „mădoabă”? Cum se manifestează ea? § 30-33.
 Ce se înțelege prin „plănuț”? Cum poate fi el oprit? § 34-35.
 Cine sunt cei care vor avea noi hărțiri? Și cum o putem noi împărtași altora? § 36-39.
 Care drept fi face pe creștin să se bucure? Și ce are să-i urmeze acesta? § 40, 41.
 Ce înseamnă tristetă, și de ce este ea cauzată? § 42.
 Cum îmbrăcăm noi vestimentul laudei? § 43-47.
 De ce este frumos privilegiul de a fi reprezentanții lui Dumnezeu în mijlocul acestor vremuri tulbure? § 48.
 A fost câmpul dușmanului bombardat? Care este rezultatul? § 49.
 Ce se așteaptă dela clasa Unsul? § 50-52.
 Ce va alunga orice frică, și va face pe poporul Domnului de neînvinș? § 53-54.
 Care sunt amănuntele zugrăvirii făcută pentru incurajarea noastră? § 55-59.
 Care sunt datoritățile noastre, și care ne sunt armele? § 60-63.
 De ce se găsește lumea într-o stare de dezastru și tristete? Ce va face Domnul când fluviul rătăcirii vine? § 64-67.
 De ce se cere un de curs instrucție aspră? Și când va fi umplut paharul bucuriei noastre peste măsură? § 68-71.

Watch Tower, 1 Ianuarie 1925.

TEXTELE PENTRU ADUNĂRILE DE RUGĂCIUNE

TEXTUL PENTRU 4 FEBRUARIE

„Iehova păzește pe toți cei ce-l iubesc.”—Psalm 145: 20.

ESTE mângăitor pentru creatură de a ști că marele Iehova, a cărui putere nu are margini și a cărui cuvânt nu se schimbă, a făgăduit să păzească creaturile sale. Această cunoștință dă încredere, pace în minte, curaj și bucurie.

A păzi înseamnă a sta în jurul, a proteja, a ocroti, a veghea și a mântui. Adevărata biserică nu este în necunoștință despre lucrul acela că Satan dușmanul lui Dumnezeu și al omului să folosească de toate instrumentele și puterile sale spre a învinui, spre a se împotrivi, spre a amăgi, a înșela, și, dacă s-ar putea cumva, să nimicească cu totul sămânța făgăduinței. Dar dacă ar ști n'are nici un motiv de ce să-i fie teamă de diavolul sau de vreunul din agenții săi, dacă ei are cunoștință despre promisiunile dumnezeiești și se bazează pe ele. Acela care stă pentru biserică, stă în jurul ei, o ocrotește, o păzește și veghează asupra ei, este mult mai mare decât toți care ar putea să-i steie împotriva sau să tăbărească asupra ei.—Romani 8:31.

Dar creștinul nu trebuie să piardă din ochi nici condițiile ce se leagă de aceste făgăduinți prețioase. Nu trebuie să nu oădine poate pretinde făgăduința, și să nu fie acela care pretinde a fi creștin. Deoarece timpul pentru extinderea din cuvântul lor de restaurare a lumii începe să se apropie, acest text se aplică numai creștinilor credincioși. Acela care pune depinde încredere în meritul lui Christos, în Spiritul Domnului, și ca-

re se străduiește să urmeze pe urmele Domnului se poate numi creștin.

Pentru unii ca aceștia condiția păzirii lor este aceea că ei trebuie să iubească pe Domnul: „Cine are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubește.” (Ioan 14:21) De aceea pentru a-l iubi pe Domnul înseamnă o devotațiune cu totul neegoistă lui și cauzei sale. Poruncile Domnului sunt atât de lămurite încât poporul său nu mai poate sta la îndoială că ce ar trebui făcut.

Ocaziune se dă fiecărui copil al lui Dumnezeu să procheme Ziua mâniei lui Iehova, să spună că Impărăția cerului s'a apropiat, să mângăie pe frații săi, și să mângăie pe toți care plâng, care doresc mângăiere. Această înseamnă că copilul lui Dumnezeu nu va sta cu mâinile în sân, ci va fi activ, zelos și credincios pentru Domnul și pentru adevăr.

Aceștia au absolută asigurare că dacă ei rămân sub umbra puterii lui Dumnezeu ei vor fi scutiți de săgețile nelegiuite ale celui rău. Măriți pe Domnul pentru aceasta minunată asigurare.

TEXTUL PENTRU 11 FEBRUARIE

„Bucuria lui Iehova este puterea voastră.”—Neemia 8:10.

ASTA înseamnă să fii vesel și să te bucuri în Domnul. Unii se simt bucuroși și veseli pentru un timp pentru că au toate binecuvântările materiale, cum sunt case, moșii, ușurinte și comodități trupesti. Dar textul acesta se aplică numai creștinului; acela unuia care este în Christos, a cărui cuvânt locuiește cu bogăție în creștin. Unul

ca acesta își dă seama de timpurile primejdioase ce sunt astăzi pe pământ, marea suferință și nenorocire care s'au dat peste lume. Inșă acestea nu-i turbuie și nu-l fac să se lăuntrică. El își dă seama că Domnul se folosește de orice putere ca să-l înțâmă să înfrunteze și să-l înfruntească pe creștin. Acestea lucruri lui nu-i aduc nici o bucurie; dar, pe creștinul adevărat, nici nu-l descurajează, nici nu-l fac să se teamă sau să-și lase mâinile jos. Unul care este cu adevărat devotat Domnului, din motivul acela că îl iubeste, simțeste în sufletul său binecuvântarea prezenței Domnului, și că în adevăr el a început să domnească, că este o adevărată luptă între Domnul și puterile Necuratului; și el știe că Domnul este absolut sigur de biruință. El își dă seama de faptul că anumite interese ale Impărăției au fost încredințate, că Domnul a intrat în templul său și-și invită credincioșii să intre în bucuria sa. Creștinul apreciază azi privilegiile sale de a lupta pentru cauza dreptății sub conducerea Regelui și este absolut plin de încredere că în curând binecuvântările Impărăției vor ploua asupra popoarelor.

Este mare bucurie a ști că timpul a sosit pentru a înlătura din mintea oamenilor concepțiile greșite ce ei le-au avut despre Tatăl Indurărilor, și că în curând Dumnezeu le va împărtăși binecuvântările păcii, libertății, fericirii și vieții.

Următorul Domnului, acela care cu adevărat intră în spiritul marelui lucrări, nu se poate ținea să nu se bucure în Domnul. Această bucurie în Domnul este puterea sa; și, fie cât de aspră lupta, dacă el continuă cu stăruință și statornicie și deplină încredere în Domnul și în bucuria sa în speranța de al vedea odată față în față, această putere îl va duce la o absolută biruință. Astfel el primește mângăieri dela Tatăl, prin Domnul Isus Christos; și deoarece el posedă Spiritul sfânt, și cu aceasta bucurie și mângăiere pe care le primește de sus, el este în stare să devină însuși un mângăitor al altora și astfel să îndeplinească scopul pentru care Domnul l-a chemat.

Watch Tower, 1 Ianuarie 1925

TEXTUL PENTRU 18 FEBRUARIE

„Pururea fie lauda lui în gura mea.”—Psalm 34:2.

UNUL care se bazează pe făgăduințele celor prețioase, care trăește aproape de Domnul, și care desvoltă fructele Spiritului mereu primește mângăieri dela Domnul. Este voința lui Dumnezeu ca creștinul să spună aceste binecuvântări și la alții, ca ei să fie deasemenea mângăiați. În măsura în care creștinul este astfel mângăiat de Domnul, în aceeași măsură îl mărește.

Laudă înseamnă o cuvenită recunoștință și proclamare a perfecțiunilor și a minuna-

tele, trăsături de caracter ale Domnului, care înseamnă o înălțare a numelui său în fața oamenilor. În măsură cum primim binecuvântările Domnului noi vom dori să le spunem și altora.

Acei care plâng, și care observă pe creștinii cum el este plin de bucurie în Domnul vorbind despre mărirea împărăției sale, dacă ei sunt de o minte umilită, vor primi mângăierile lor din aceasta. Adevărata laudă este contagioasă. Binecuvintează pe unul care aduce aceste laude, binecuvintează pe alții care observă.

David, care în realitate a vorbit pentru binele bisericii, exprimă acest sentiment de laudă în aceste cuvinte frumoase: „Binecuvânta-voiu pe Iehova în tot timpul; pururea fie lauda lui în gura mea. În Iehova laude-se sufletul meu. Auzi-vor cei săraci, și se vor bucura. Măriți pe Iehova cu mine, și să înălțăm împreună numele său.”—Psalm 34:2-4.

În măsura credinței și încrederii unuia în Domnul, în prezența și în munca sa regească care este acum în curgere, în aceea măsură va răsuna el laudele Domnului.

Este bine de luat în ochi aceea că acei care nu fac folos de ocaziunile de a servi Domnului prin prochemarea laudei sale, nu sunt deloc bucuroși. Acei cari sunt prea ocupați cu purtarea de fleacuri dela unul la altul, vorbind de rău și batjocorind pe alții, nu numai că nu sunt fericiți, dar sunt nemulțumiți și în ei se observă un spirit care este absolut contrar bucuriei. O, dacă aceștia s'ar trezi la privilegiile lor și ar îmbrăca vestmintele frumoase ale laudei Domnului!

Creștinul trebuie să fie acum plin de Spiritul sfânt; și făcându-o aceasta ei vor fi plini de bucuria Domnului, vor cânta mărirea sa, și vor putea să-și dea seama din ce în ce mai mult că bucuria Domnului este puterea lor.

TEXTUL PENTRU 25 FEBRUARIE

„Iehova domnește: întemeiațu-s'a lumea.”—Psalm 96:10.

CE alt privilegiu mai mare s'ar putea da unei creaturi pe pământ decât acesta de a spune această veste unei lumi bolnave de păcat și care și-a pierdut sufletul. De peste șase mii de ani omenirea a fost călcată în picioare de marele apăsător. Și sub această povară nemaipomenită întreagă creațunea geme și se tăvălește în dureri, dorind să fie mântuită. Dar ea n'are nici o cunoștință de felul și modul cum aceasta mântuire va veni.

Unul Domnului este unicul popor pe pământ care au însărcinarea de a mângăia pe cei nenorociți. Planurile oamenilor de a stabili o lume nouă au dat greșuri complete.

Numai singur Domnul va aduce dorința popoarelor și a națiunilor și va aduce mângâiere inimii lor. El acum poruncește rămășiței din seminția făgăduinței încă pe pământ, astfel: „Cuvântați-vă între popoare. Iehova domnește! Intemeiatu-s-a lumea și nu se va clăti. El popoarele cu dreptate le judecă”.

Poate vre-un creștin consacrat să fie neglijent sau nepăsător de asemenea ocazii fericite de a mângâia pe toți cei ce plâng din omenire prin înălțarea steagului împărăției, și totuși să pretindă că el cu adevărat iubește pe Domnul? Să răsune acestea cuvinte a lui Iehova în urechile voastre: „Voi sunteți matroii mei.”—Isaia 43:10-12.

În timpul de acum Domnul împărtășește celor unși ceva praxă în a mângâia lu-

mea prin aceea că îi face să fie martorii săi. Scopul acestor experiențe este că la urma urmei să facă din ei „Arbori ai dreptății”, o sădite în Iehova, dela care vor curge în viitor toate mângâierile și binecuvântările de care omenirea va avea nevoie în drumul ei pe înalta cale a științei. De trei ori binecuvântați și fericiți vor fi aceia care vor continua credincioși pentru îndeplinirea datorițelor lor, pentru că în timp ce oamenii se vor întoarce la Domnul în ziua mântuirii lor, creștinul cel credincios va privi cu bucurie la munca dragostei sale și va fi gata să-i ajute mai departe. Ea va fi o binecuvântare pentru popor și o mărire numelui lui Iehova și a Regelui regilor.

Watch Tower, 15 Ianuarie 1925.

VOLUMUL III. — CAPITOLUL VIII.

RESTABILIREA LUI ISRAEL

(CONTINUARE DIN NO. 1)

Privirea oamenilor înțelepți, atât a jidovilor cât și a nejidovilor, e îndreptată asupra lucrurilor în afacerile jidovești.

Din acestea, precum arată gazetele jidovești cât și din deosebite străduințe ce sunt acum în curgere pentru colonizarea Palestinei și pentru sprijinirea și ajutorarea celor colonizați [așezați] deja acolo, se vede, că mii de ochi doritori se îndreaptă spre pământul făgăduinței. Și aceasta dezvoltare a afacerilor jidovești datează din anul 1878; iar întâmplările de atunci începe în această afacere, care în sine însăși sunt un semn important al timpului, au cauzat și cauzează încă deșteptare remarcabilă. Reproducem după „Jewish World” [din 2 August 1886] următorul exemplu:

Sunt rupturi în nori, cari până acum au aruncat o umbră foarte întunecoasă asupra pământului sfânt. Viitorul acestei țări nenorocite și ținute timp atât de îndelungat în întunecere nestrăbătut, începe a se lumina și strălucirea unei stări mai fericite a lucrurilor, după judecata noastră e la o depărtare ce se poate ajunge... Două instituțiuni sunt orânduite a avea un rol însemnat întru îmbunătățirea stărei jidovilor în Palestina—școala economică din Iaffa și instituțiunea Lionel de Rotschild din apropierea Ierusalimului. Noi am voi a mai adăoga încă una, a treia, și anume Fondul Testimonial Montefiore, care în urma sprijinirii societăților de edificare [zidire] a caselor ieftine a conlucrat mult la crățarea și micșorarea mizeriei și a lipsurilor vieții casnice în orașul sfânt. Ceea ce ne privește pe noi acum, e, că viitorul jidovilor în Palestina nu mai e trist. Pe de o parte sunt puteri de a lucra întru îmbunătățirea situației fraților noștri în serviciu, care sunt înțelepți și zelos și huite

și bine organizate. Pe de altă parte poporul începe a se obosi de mizeria și trândăvia sa, și arată o înclinare tot mai mare a-și folosi spre binele său străduințele făcute pentru restabilirea sa. Aceasta e o stare a lucrurilor care promite urmări foarte norocoase, și nu va fi nici un jidov care să nu salute aceasta cu bucurie.”

Intr'un număr următor al acelei gazete articolul de fond despre „Viitorul Palestinei” se încheie cu următoarele cuvinte:

„Pe lângă înrăurirea cea nouă a unui element de agricultori [lucrători de pământ] în coloniile plantate cu ajutorul banilor lui Montefiore, Hirsch și Rotschild, ar trebui să se afle oameni cu tragere de inimă, cari să lucreze întru preschimbarea țării, să facă ca pustiul să înflorească ca trandăfirul, inimi și mâini lucrătoare cari să ridice țara din lungul său somn de moarte și să readucă patria națională a jidovilor la viață și lumină.”

O altă gazetă, **The Jewish Messenger** din New-York, zice:

„Până când oamenii aprofundați în gânduri de micile lor griji, sunt cuprinși când de teamă când de nădejdi, mersul minunat al întâmplărilor omenesti înaintea fără împotrivire spre perfecțiune și îndeplinește legea irezistibilă ce cârmuește toate faptele omenesti. Ici și colo își ridică oamenii vocile lor slabe, ca și când ar putea opri curentul progresului și ar putea împiedeca pe „Să fie” al celui vecinic. Tot așa de bine ar putea să încerce a opri legea ce cârmuește universul. Rassele au de a face un astfel de mers întocmai ca și stelele, cari privesc asupra noastră de pe bolta cea albastră, și rasa lui Izraël e steaua cea mai strălucitoare dintre ele. În toate rătăcirile făcute a rămas

credincioasă mersului ei. Menirea sa a fost prevăzută și spusă înainte și restabilirea sa definitivă pe pământul sfânt e prorocită. Cumcă profetirea aceasta a în îndeplinire ne arată semnele timpului. Această se întâmplă atât de liniștit și atât de treptat, încât numai aceia pot cuprinde însemnătatea muncii ce este în curs de a se face care au dat atențiune cauzei.

„Palestina e pentru rassa jidovească o trebuință. Restabilirea unei națiuni în pământul sfânt înseamnă înălțarea întregului Izrael. O înfățișează că neam între neamurile pământului. Această restabilire dă jidovului puterea politică și dreptul de stăpân, care înseamnă ocrotire. Face din el un cetățean al țării sale și-i dă un pasaport între neamurile pământului... Aceasta, omului dela bancă care e ocupat cu cărțile sale, omului dela negoț care e adâncit în socotirea intratelor și eșirilor, omului care e aprofundat în fericirea bucuriei sociale, poate să i se pară ca un lucru ce nu s'ar putea ajunge, însă aceluia, care face studiu din oroscopol politic, acest lucru e atât de clar, ca soarele la amiază.

„După ce se va ajunge neatârnrarea politică, jidovii risipiți în întreaga lume nu se vor reîntoarce la Palestina într'o massă [multime] mare. Sunt cam 300.000 de jidovi în Asia, 400.000 în Africa, și 5.000.000 în Europa. Din aceștia își va forma Palestina restabilirea sa. Jidovul născut în America, va rămânea fără îndoială american, și dacă va cerceta vreodată pământul sfânt, atunci aceasta va fi pentru plăcere sau în călătorie, sau pentru a vedea o țară vestită ca locul nașterii principale al unei rase eroice [viteze].

S'ar putea zice că socotit după geografie, Palestina ar fi prea mică, pentru a putea avea o înfrăurire mare politică, intelectuală sau morală asupra popoarelor pământului. Noi răspundem, că în timpurile vechi Grecia a fost o putere, și că în timpul mai nou mica insulă britanică e o putere. Privite geografic, ce sunt ele? Inteligența, puterea morală și mândria națională e aceea ce face popoarele mari, și nu mărirea teritoriului [ținutului]. Inteligența și puterea morală va face vestit pe Izrael între popoare.”

Gazeta **Jewish Chronicle**, zice:

„Mișcarea e irezistibilă. Nu ne putem permite a sta la o parte cu mâinile împreunate, când exodul acesta e în curs. Noi jidovii aproape 2000 de ani, am crezut, că sfârșitul timpului de suferințe prin care am trecut, îl vom ajunge atunci când vom stăpâni iarăș pământul părinților noștri. Să se stingă această încredere tocmai atunci când se pare a ajunge la îndeplinire? Său, să așteptăm ca reîntoarcerea să se întâmple prin mijloace misterioase, cari întrec cu mult con-

ducerea ființelor omenești? Dumnezeu își îndeplinește voința sa prin voința oamenilor și când se îndeplinesc profetiile, iar aceasta se face prin puterea de voință omenească. Poate se va crede că acestea ar fi lucruri înalte pentru a fi aduse în legătură cu un plan practic, de a înființa unele colonii jidovești în Palestina. Inșă din începuturi mici, ca acestea se nasc adeseori întâmplări mari, și reîntoarcerea unei cete mai mici de jidovi în pământul sfânt, nu poate lipsi de a da posibilitatea unei reîntoarceri în număr mai mare, spre care a fost îndreptată până acum întreaga istoria jidovilor și toate nădejdiile lor.”

Și alți oameni însemnați ai lumii, afară de jidovi, văd și discută progresul lui Izrael. Observă de pildă următoarele din **Central Presbyterian**:

„In loc de a peni, corpul jidovesc dovedește putere de viață tot mai mare. Ei nu pot fi nimiciti, nici înghițiți nici stârpiți. Ei merg din țară în țară și ajung de fapt măestri, ori unde merg. Ei câștigă pământ în Germania și Ungaria, și se îmbogățesc în Rusia, ei sunt bancherii cei mari în Londra și Paris și centrul negotului european. In cei din urmă zece ani Rotschildii au dat împrumut 500.000.000 de dolari la Anglia, Australia, Prusia, Franța, Rusia și Brazilia.

Lordul englez Shaftesbury zise nu demult:

„E o mare gelozie față de poporul minunat, ce pășește acum pe întâiul plan. Și ce fel de semn al timpului e, că ori unde ar fi jidovii, ei sunt sau poporul cel mai distins pentru a fi urmăriti, sau poporul cel mai distins pentru a lua conducerea în toate ramurile neguțătorești! Un locutor supus al Berlinului a fost întrebă: De unde vine simțământul acesta puternic contra jidovilor, ce-l aveți voi în Berlin și în întreaga Germania? El răspunse: Îți voi spune: Jidovii aceștia, dacă intră la negoț, atunci se fac cei dintâi negustori; dacă intră în afacerile de bancă atunci ajung bancherii cei dintâi; dacă să fac advocați, atunci ajung cei dintâi advocați; sau dacă se ocupă cu literatura atunci întrec pe toți. Orice carieră îmbrățișează, îndată ne alungă pe noi nejidovii și îți spun domnule, noi nu voim să lăsăm pe placul lor.”

„Prigonirea jidovilor în Rusia și în Polonia nu se bazează pe religione sau pe naționalitate. Acele n'au a face nimic cu aceasta. Rușii ar prigoni orice alt popor, ce s'ar afla în aceeaș stare ca jidovii. Cugetă-te la aceea, că jidovii în o foarte mare parte din țară nu e căne a datoare lor, precum și mulți neguțari din diferitele părți ale împărăției. Ori e prilej ca să oferi acum poporului rușesc pentru prădarea și jefuirea jidovilor, de sigur ar fi bine primit. Prin nimicirea jidovilor și a năntilor lor, rușii ar fi scăpați de

documente, prin cari sunt legați, și cari putea fi aduse ca dovezi contra lor; și dacă când proprietatea lor poate fi atacată, vom vedea, că poporul rusesc se ridică contra jidovilor.

Următoarele sunt o parte dintr-o scrisoare publicată într-o gazetă engleză din bean-tui Mr. Charles Reade, un novelist bine cunoscut în cercurile literare, a cărui convertire (întoarcere) la Christos și la Biblie s-a întâmplat înainte cu câțiva ani.

„Poporul jidovesc, cu toate că într-un timp întunecat, totuși își va lua vechiul său pământ, care e păstrat pentru ei în mod atât de invederat. Profețiile sunt ca ziua de luminioasă în ce privește două puncte: că jidovii din nou vor ocupa Palestina, și vor stăpâni de fapt dela Libanon până la Eufrat; și că întâmplarea aceasta va fi cea dintâi într-un lung șir de schimbări, care vor conduce spre o foarte mare îmbunătățire a stărei omenirei sârmane și suferinde și a crea-turei în general. Iată, avem aici înaintea ochilor o întâmplare minunată, atât de sigură ca aceea că mâine va răsări soarele. Singura deosebire e numai aceea, că soarele răsare la un ceas anumit, jidovii însă vor ocupa Siria și vor începe mărirea lor națională într-o zi nehotărîtă. Fără îndoială e o slăbiciune a omului a presupune că o dată nehotărîtă, trebuie să fie foarte îndepărtată. Acest lucru însă e nebazat. De sigur chemarea oamenilor înțelepți și treji e a observa timpurile presemnate și a-și da micul lor sprijin.

„Prigonirea aceasta neașteptată a jidovilor tocmai din partea aceluia popor unde ei sunt mai numeroși—să nu fie oare un semn și o dojenire a promiei cerești, că orașul unde vor rămânea ei nu e tartarul european? Palestina poate fi colonizată cu efect numai de către Rusia, unde se află 3 milioane de jidovi, cari tremură pentru viața și avutul lor; și ceilalți ar urma. Istoria e o oglindă la spatele nostru. Ceea ce jidovii au făcut odată pot s-o facă și a doua oră. Ei sunt un popor genial și geniul nu e mărginit prin

natură ci prin voință, prin obicei sau întâmplare. Cea încetă a poporului acesta și n'a izbutit? Conducători de armate, scriitori, arhitecți, negustori, artiști, lucrători de pământ și în toate celelalte! În aceasta se repețează istoria.

„Ei vor fi mari în măestriile păcii și ale războiului și dușmanii se vor topi înaintea lor, ca zapada la căldura soarelui. Dacă la început ar avea trebuință de ajutorul vreunui alt popor, fericiți poporul care i-l dă; atunci de sigur de ajutorul aceluia care prestează tot atâta și în poporul acela care-i prigonește, se va da un exemplu în vre-o formă oarec-care. Dacă deci cruzimi nouă ar sili cumva pe conducătorii jidovilor a coloniza Palestina din partea Rusiei, atunci să nu se dea corăbii, marinari, bani—pentru care ne vom ruga totdeauna. Aceasta va fi o mai bună plasare națională decât obligațiunile egiptene, braziliene și peruviane.”

Un proverb jidovesc mai nou zice: „Când va ajunge trenul la Ierusalim, atunci va veni Mesia”; și aceasta e în congruență cu descrierea trenului prin profeții Naum 2:3-5 și Isaia 66:20). Și de fapt, proverbul nu cu mult a greșit ținta, căci trenul va ajunge la Ierusalim în ziua pregătirii sale”—în prezența lui Mesia. Următoarele, luate dintr-o gazetă, sunt de mare interes cu privire la aceasta:

Galilei a avut dreptate; pământul se mișcă. Se va zidi un tren dela Ierusalim până la Iaffa lângă Marea Mediterană în depărtare de 31 de mile de portul cel vechiu al capitalei jidovești și al locului de debarcare al cedrului, cu care a fost rezidit templul. Un jidov din Ierusalim, cu numele Iosif Rabon, care e un supus otoman [turcesc] a primit un privilegiu dela sultan în scopul acesta. Privilegiul e pe 71 de ani. Cheltuielile sunt 250.000 de dolari. Astfel civilizațiunea se va răspândi în Palestina de aci începând. Veacul al nouăsprezecilea va sosi în partea aceea de pământ, când va pleca cea dintâi locomotivă la Ierusalim.”

(Va urma)

INTREBARE ȘI RĂSPUNS

Întrebare: Un frate care nu e bătrân nici diacon, și umblând cu cărți și găsind câteva familii care s'ar părea interesante în adevăr, și invitând pe bătrân să facă adunare împrejurul acela, și ei nu fac. Are acel frate dreptul să fie adunare în casele acelor interesanți sau nu?

Răspuns: Cu toată siguranța, că da. Sf. Pavel nu e „Cuvântul lui Dumnezeu nu este legat și nu mărginit unei clase de oameni parecăreși. Dec e sub restricțiunea acestora. Popii din prețuri și uretând încă, ca numai ea, și numai ei singuri să se pot să vestească Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ce oare ei nu o fac, Dumnezeu a rânduit pe alții, dintre laici, din poporul simplu, pescari, vameși și d-alte

meserii, ca să-l vestească. Dacă farizeii și cărturarii s'ar fi pus să spună oamenilor vestea lui Isus, Isus i-ar fi ales pe ei și n'ar fi trecut să aleagă pescari pentru aceasta. Dar popii de atunci n'au făcut-o. „Cuvântul lui Dumnezeu nu putea fi legat.”

„Tot așa și în aranjamentul Bisericii adevărate. Bătrânii ar fi cei indicați să vestească Cuvântul la timp potrivit și nepotrivit, stând la îndemână pentru orice ocazie de a răspândi adevărul. (2 Timotei 4:2) Iar dacă n'o fac, dovadă desinteres, și oricare conștient și umblă cu spiritul sfânt este dumnezeiește autorizat să fie vestea celor interesanți după putințele sale cele mai bune, conform primului articol publicat în acest număr.”